

P o s u d e k

školitele na rigorózní práci Mgr. Evy Ondřejové napsanou na téma „Ochrana osobnosti v reklamě“ (stran 110; připojeno anglické resumé, seznam zdrojů, klíčová slova, seznam zkratek, jakož i některé přílohy).

Předložená rigorózní práce je uceleným zpracováním vzájemné relace ochrany osobnosti fyzických osob a nekalé soutěže se zvláštním zaměřením na ochranu osobností v reklamě. Tyto dvě základní části práce, vzájemně rigorózní se znalostí věci propojené, jsou navíc doplněny zajímavými partiemi o etické samoregulaci ochrany osobnosti, rozbořem ochrany osobnosti v oblasti Common law (USA, Velká Británie), jakož i některými názornými příklady ochrany osobnosti v oblasti Common law a v České republice.

Jak jsem již uvedl výše, na rigorózní práci jako celku oceňuji v první řadě to, že co do obsahového zpracování jsou obě hlavní části práce vzájemně provázány, což se projevuje i v dílčích jednotlivostech.

První část práce, týkající se rozboru ochrany osobnosti fyzické osoby, vychází z obecných právních základů této ochrany a dotýká se na patřičné odborné úrovni prakticky všech teoretických i praktických otázek zkoumané problematiky. Závěrem první části rigorózní práce činí i stručnou zmínku o úpravě ochrany osobnosti tak, jak je navrhována v nově připravované verzi občanského zákoníku. Tato naposled zmíněná část rigorózní práce má charakter práce spíše popisné, ve které se rigorózní práce v podstatě orientuje na podání informací o navrhované úpravě bez nějakého hlubšího zamýšlení. Tak např. rigorózní práce se

zmiňuje o tom, že návrh nově připravovaného občanského zákoníku věnuje pozornost i zásahům do tělesné integrity. Již se však blíže nezabývá základní otázkou s tím spojen^{ou}, tj. delimitac^í této obecné ochrany zkoumaného osobnostního statku s ochranou poskytovanou specifickými lékařskými předpisy. Rigorózan^{ka} rovněž bez dalšího cituje část důvodové zprávy nově připravovaného občanského zákoníku s tézí, že osobnost fyzické osoby nelze chápat jako přívěsek právní subjektivity, nýbrž že právní subjektivita je naopak pojata jako důsledek osobnosti fyzické osoby jako takové. Tomu však samo systematické uspořádání v návrhu nového občanského zákoníku nnesvědčí. Na tomto místě rigorózan^{ka} zároveň velmi správně zdůrazňuje víceletou právní praxí ověřenou zásadu upravovat ochranu osobnosti fyzické osoby formou generální^{ch} klauzule.

Ve druhé části práce se autorka podrobně, a je třeba zdůraznit, že s důkladnou znalostí věcí, zabývá problematikou nekalé soutěže ve vztahu k ochraně osobnosti. Zvláštní důraz věnuje rigorózan^{ka} správně problematice neoprávněného využití osobnostních statků fyzické osoby v reklamě (srov. konkrétně např. výklad o osobnostech veřejného zájmu, dvojníků, politiků, dopisů zákazníkům aj.). Zejména v této části je práce podnětnou, samostatnou, s řadou bystrých postřehů rigorózan^{ky}. Oceňuji i rigorózan^{činu} zmínku o cibernsquating, která v pracích tohoto druhu zůstává zpravidla opomenuta.

Ocenění rovněž zasluhuje svým celkovým způsobem zpracování ta část práce, která se zabývá etickou regulací. Zde se rigorózan^{ka} věnuje zejména úkolům, cílům a vůbec práci Rady pro reklamu. Snad si jen o

něco větší pozornost rigorózní práce zasluhovala poslední kapitola této části etické samoregulace označená jako ochrana osobnosti v reklamě (systematické zařazení ?), byť Rada pro reklamu zatím řešila pouze tři spory zneužití osobnosti politiků pro komerční účely.

O erudici a přehledu rigorózní práce svědčí dále i výklady o ochraně osobnosti v oblasti Common law, a to jednak v USA, jednak ve Velké Británii. Malým exkurzem zavádí čtenáře rigorózní práce i do oblasti ochrany osobnosti v německém právu. Nezasťírám, že právě tato část práce by mohla být pro nás v některých směrech zvláště inspirativní.

Rigorózní práce jako celek je zakončena četnými příklady ochrany osobnosti jak z oblasti Common law, tak pokud jde o politiky, celebrity a sportovce v České republice. Tato kapitola, která je pro čtenáře zvláště zajímavá, jednoznačně svědčí o hlubokém a promyšleném zájmu rigorózní práce o zkoumané problematice, jakož i o její schopnosti své předchozí teoretické znalosti využít i v praktických otázkách každodenního života.

Velmi se mně líbí rigorózní práce úvaha o vzájemném vztahu morální a peněžní satisfakce v případech, kdy k zásahu do osobnosti fyzické osoby dochází v soutěžních souvislostech. Totéž však svědčí o bystré paralele výkladů rigorózní práce s § 40 odst. 4 aut. zákona. I tato část rigorózní práce přesvědčuje o přemýšlivosti rigorózní práce.

Při ústní obhajobě bude na rigorózní práci, aby blíže osvětlila vztah újmy od „pravověrné“ škody, zejména pak tézi, která mě mimořádně zaujala, a ve které říká, že „pokus předat institut zadostiučinění v penězích zpět k náhradě škody, by mohlo vést v některých situacích skutečně

k omezení základních práv“ (v souvislosti s tím i povaha a úloha tzv. punitive damages). Rigorózanťka bude muset při ústní obhajobě rovněž za stávající platné právní úpravy vysvětlit své tvrzení, že „zákonný prostor pro zohlednění zavinění je při ochraně osobnosti pak nepochybně dán“.

Závěrem mého školitelského hodnocení lze říci, že předložená rigorózní práce rozhodně splňuje všechny náležitosti na práce tohoto druhu kladené a že místy ji některými svými podněty, které bude osvětlovat při ústní obhajobě, dokonce převyšuje. Obsah i způsob zpracování, kritický přístup, erudovaný přehled po literatuře, to vše zřetelně svědčí o schopnosti rigorózanťky samostatným způsobem pojednat o aktuální - a nikoliv jednoduché - otázce soukromého práva.

Práce je vyhovující i z hlediska systematického. Rigorózanťka při svých výkladech správně postupuje od obecného ke zvláštnímu, takže čtenář získává postupně logický a ucelený obraz o zkoumané problematice.

Na výši je i způsob vyjadřování rigorózanťky. Rigorózanťka se vyjadřuje věcně, koncizně, zároveň však srozumitelně a jednoduše.

Ze všech těchto důvodů doporučuji, aby předložená rigorózní práce byla jako plně vyhovující přijata k obhajobě.

Prof. JUDr. Jiří Šveřťka, DrSc.